

نقش باورهای خودکارآمدی در فرایند یادگیری زبان با توجه به مهارت‌های زبانی: رویکرد روان‌شناسی زبان

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۱/۱۱ - تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۲/۱۹

خلاصه

مقدمه: نگاهی نو به علوم از جمله نگاه روان‌شناختی به کارکردهای شناختی ذهن از جمله زبان از تحقیقات مورد علاقه دانشمندان می‌باشد. بنابراین، هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش باورهای خودکارآمدی در فرایند یادگیری زبان با توجه به مهارت‌های زبانی می‌باشد.

روش کار: روش تحقیق توصیفی-همبستگی می‌باشد. جامعه آماری تحقیق فراگیران زبان موسسه سفیر ۸ تا ۱۱ ساله شهر مشهد در سال ۱۳۹۹ می‌باشد که ۱۱۲ نفر از آن‌ها به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. به‌منظور جمع‌آوری داده‌ها از پرسش‌نامه‌های استاندارد آزمون رشد زبان نیوکامر و هامیل (۱۹۹۸) و باورهای خودکارآمدی تحصیلی (ASEBQ) استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون آماری پیرسون استفاده گردید و نرم افزار مورد استفاده SPSS نسخه ۲۵ بود.

نتایج: نتایج نشان داد که بین باورهای خودکارآمدی و مولفه‌های مهارت‌های زبانی (زبان گفتاری، گوش دادن، سازمان دهی، صحبت کردن، معنائشناسی و نحو) رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد ($P \leq 0/001$).

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد که متغیر روان‌شناختی باورهای خودکارآمدی می‌تواند روی مهارت‌های زبانی این دامنه سنی اثرگذار باشد. در این راستا در جهت بالا رفتن اعتبار بیرونی تحقیق پیشنهاد می‌گردد تحقیقات بیشتری صورت گیرد.

کلمات کلیدی: باورهای خودکارآمدی، فرایند یادگیری، مهارت‌های زبانی، روان‌شناسی زبان

یوسف حضرتی^{۱*}

^۱ استادیار، گروه زبان شناسی دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
(نویسنده مسئول)

Email: Hazratyosef@gmail

مقدمه

روانشناسی زبان علم مطالعه عوامل روان‌شناختی و عصب‌شناختی اکتساب، کاربرد، درک و تولید زبان است. مطالعات اولیه در حوزه روان‌شناسی زبان عمدتاً فلسفی است؛ زیرا در گذشته داده‌های منجمی درباب نحوه عملکرد مغز در دسترس نبوده است. روان‌شناسی زبان به مطالعه آن دسته از فرایندهای شناختی می‌پردازد که تولید جملات دستوری و معنادار و نیز درک واژه‌ها، پاره‌گفتارها، و متن را ممکن می‌سازند (۱).

به گفته بندورا (۲)، باورهای خودکارآمدی دانش‌آموزان را می‌توان از طریق تشویق معلمان و بازخورد سازنده و همچنین تجربیات موفق دانش‌آموزان و/یا مشاهده موفقیت همسالان خود افزایش داد. بنابراین، برنامه‌های مداخله‌ای ممکن است برای تقویت اعتماد به نفس و خودکارآمدی دانش‌آموزان طراحی شود. مطالعه حاضر از این جهت حائز اهمیت است که احتمالاً مطالعاتی که به بررسی باورهای خودکارآمدی با توجه به مهارت‌های زبانی و فرایندهای یادگیری پرداخته باشد اندک است. درک باورهای خودکارآمدی دانش‌آموزان به دلیل ارتباط بین باورهای خودکارآمدی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی که توسط تحقیقات قبلی مستند شده است مهم است (۳-۵). اگر دانش‌آموزان بتوانند توانایی‌های خود را به طور دقیق ارزیابی کنند، می‌توانند اقدامات مناسب را انجام دهند، علاقه خود را حفظ کنند و مهارت‌های شناختی خود را توسعه دهند (۶).

خودکارآمدی به باورهای ذهنی فرد در مورد اینکه چگونه می‌تواند یک کار خاص را به خوبی انجام دهد، از جمله قضاوت در مورد مهارت‌های خود اشاره دارد (۷). به گفته بندورا (۲)، خودکارآمدی را می‌توان از طریق چهار منبع ساخت: تجربه تسلط، تجربه جانشین، متقاعدسازی کلامی، و حالات فیزیولوژیکی و عاطفی. تجربه تسلط از طریق تجربیات گذشته انباشته می‌شود، مهم نیست که این موفقیت یا ناموفق باشد. در این مطالعه، مؤلفه تجربه تسلط به‌عنوان تعداد سال‌هایی که دانش‌آموزان برای یادگیری زبان انگلیسی صرف کرده‌اند و

تعداد ساعاتی که برای یادگیری زبان انگلیسی در دبیرستان و دانشگاه صرف کرده‌اند، طبقه‌بندی شد، زیرا «تجارب تسلط قدرتمندی که گواهی قابل توجهی را ارائه می‌کنند. توانایی فرد برای اعمال تغییرات شخصی می‌تواند یک بازسازی دگرگون‌کننده در باورهای کارآمدی ایجاد کند که در قلمروهای مختلف عملکرد آشکار می‌شود. شاهکارهای شخصی خارق‌العاده به‌عنوان تجربیات متحول‌کننده عمل می‌کنند» (۸).

تجربیات جانشین را می‌توان از مشاهده دیگران (به عنوان مثال، الگوها) به دست آورد که می‌تواند باعث تقویت، تضعیف یا مانع رشد باورهای کارآمد شخصی فرد شود. متقاعدسازی کلامی شامل بازخورد مثبت یا منفی، قضاوت‌ها یا نظراتی است که توسط افراد با نفوذ در مورد توانایی یک فرد برای انجام یک کار مشخص می‌شود. بازخورد مثبت و تشویق معلمان باعث افزایش خودکارآمدی دانش‌آموزان می‌شود، در حالی که بازخوردها و تنبیه‌های منفی باعث کاهش خودکارآمدی دانش‌آموزان می‌شود (۹). حالات عاطفی و فیزیولوژیکی مانند دلهره، استرس، افسردگی و اضطراب می‌توانند با تغییر باورهای فرد در مورد شایستگی خود، خودکارآمدی فرد را کاهش دهند، در حالی که احساسات مثبت می‌توانند باورهای خودکارآمدی را تقویت کنند (۱۰). عدم اعتماد به نفس و احساس حقارت از شاخص‌های باورهای خودکارآمدی است (۱۱-۱۳)، از آنجایی که باورهای معلمان می‌تواند به طور قابل توجهی بر شیوه‌های آموزشی، اعمال، افکار و رفتار فراگیران تأثیر بگذارد (۱۴)، این مطالعه با هدف بررسی نقش باورهای خودکارآمدی در فرایند یادگیری زبان با توجه به مهارت‌های زبانی انجام شده است.

روش کار

روش تحقیق توصیفی-همبستگی می‌باشد. جامعه آماری تحقیق فراگیران زبان موسسه سفیر ۸ تا ۱۱ ساله شهر مشهد در سال ۱۳۹۹ می‌باشد که ۱۱۲ نفر از آن‌ها به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به‌عنوان نمونه انتخاب شدند. به‌منظور جمع‌آوری

واژگان ربطی، ۰/۸۹ برای خرده آزمون واژگان شفاهی، ۰/۷۴ برای درک دستوری، ۰/۹۰ برای خرده آزمون تقلید جمله، ۰/۸۱ برای خرده آزمون تکمیل دستوری، ۰/۹۰ برای خرده آزمون تمایزگذاری کلمه، ۰/۹۴ برای خرده آزمون تحلیل واجی و ۸۲/۰ برای خرده آزمون تولید کلمه گزارش شده است و با استفاده از روش بازآزمایی به ترتیب خرده آزمون ها، ضرایب ۰/۷۸، ۰/۷۸، ۰/۸۵، ۰/۸۲، ۰/۸۶، ۰/۸۵، ۰/۸۴، ۰/۸۶ و ۰/۸۲ به دست آمده است. روایی آزمون که از ضرایب همبستگی تحلیل گویه ها به دست آمده، همگی بیشتر از ۰/۲۰ و در مورد روایی ملاک، ضرایب به دست آمده، همگی بیشتر از ۰/۴۰ و در مورد روایی سازه ضرایب به دست آمده همگی بیشتر از ۰/۳۰ بوده است. در مجموع با توجه به ضرایب معنی داری فوق میتوان اظهار داشت که این آزمون از نظر پایایی و روایی در سطح قابل قبولی قرار دارد (۱۵).

باورهای خودکارآمدی تحصیلی (ASEBQ).

زاژاکووا و همکاران (۲۰۰۵) نسخه جدید پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی را با الگوگیری از مقیاس تحصیلی میلستون (لنت و همکاران، ۱۹۸۶) و فهرست خودکارآمدی کالج (سولبرگ و همکاران، ۱۹۹۳) توسعه دادند. در این مقیاس مفهوم باورهای خودکارآمدی تحصیلی از طریق ۲۷ تکلیف مربوط به دانشگاه اندازه گیری می شود. در این مقیاس، از شرکت کنندگان خواسته می شود تا میزان اطمینان خود را در انجام موفقیت آمیز هر یک از ۲۷ تکلیف دانشگاهی براساس مقیاس ۱۰ درجه ای لیکرت از کاملاً نامطمئن (۱) تا کاملاً مطمئن (۱۰) مشخص نمایند. در پژوهش زاژاکووا و همکاران (۲۰۰۵) نتایج تحلیل عامل تاییدی، چهار عامل اطمینان به توانایی خود در انجام تکالیف در کلاس درس، اطمینان به توانایی خود در تعامل با دیگران در دانشگاه و اطمینان به توانایی خود در مدیریت کار، خانواده و دانشگاه را نشان داد. در پژوهش حاضر، ضریب همسانی درونی برای عامل کلی باورهای خودکارآمدی تحصیلی و چهار مقیاس اطمینان به توانایی خود در انجام تکالیف در کلاس درس، اطمینان به توانایی خود در انجام تکالیف بیرون از کلاس، اطمینان به توانایی خود در تعامل

داده ها از پرسشنامه های استاندارد آزمون رشد زبان نیوکامر و هامیل (۱۹۹۸) و باورهای خودکارآمدی تحصیلی (ASEBQ) استفاده شد.

آزمون رشد زبان نیوکامر و هامیل (۱۹۹۸)

آزمون رشد زبان یکی از ابزارهای معتبر، رایج و جامع در زمینه سنجش تحول زبانی کودکان است که توسط نیوکامر و هامیل (۱۹۹۸) تهیه و توسط حسنزاده و مینایی (۱۳۸۱) به فارسی ترجمه و در شهر تهران هنجاریابی گردیده است. این آزمون که برای سنجش مهارت های زبانی کودکان ۰-۴ و ۸-۱۱ ساله کاربرد دارد، مبتنی بر یک مدل دو بعدی است که در یک بعد آن نظام های زبانشناختی با مؤلفه های گوش کردن (دریافتی)، سازماندهی (ترکیبی - واسطه ای) و صحبت کردن (بیانی)، و در بعد دیگر مختصات زبان شناختی با مؤلفه های معناشناختی، نحو و واج شناختی قرار دارد و این الگوی دو بعدی اساس نظری تهیه ۹ خرده آزمون است (۶ خرده آزمون اصلی و ۳ خرده آزمون تکمیلی). هر خرده آزمون یک نظام زبانی و یک مختصه زبانی را شامل می شود (۱۵). ۶ خرده آزمون اصلی که باید به ترتیب و به دنبال هم اجرا شود، شامل واژگان تصویری، واژگان ربطی، واژگان شفاهی، درک دستوری، تقلید جمله و تکمیل دستوری است. روش نمره گذاری به این ترتیب است که در هر خرده آزمون به ازای هر پاسخ صحیح، نمره ۱ و برای هر پاسخ غلط نمره ۰ در نظر گرفته می شود. از مجموع نمره های به دست آمده در هر خرده آزمون، نمره خام آزمودنی در آن خرده آزمون حاصل می شود. با توجه به نمره خام به دست آمده و گروه سنی که آزمودنی در آن محدوده قرار دارد، معادل سنی، رتبه درصدی و نمره استاندارد آزمودنی از جداول مربوطه در کتابچه راهنمای آزمون استخراج و ثبت می شود. با توجه به الگوی نظری که زیربنای این آزمون است، می توان از ترکیب های متفاوت نمره های استاندارد خرده آزمون ها، ۶ خرده مهارت زبانی به دست آورد. ارزیابی هر کودک به صورت انفرادی و طی یک جلسه ۴۵ دقیقه ای انجام می شود. پایایی مقیاس با استفاده از روش همسانی درونی با میانگین ضریب آلفای ۰/۷۶ برای خرده آزمون واژگان تصویری، ۰/۸۹ برای خرده آزمون

نتایج

بر اساس نتایج به دست آمده میانگین و انحراف استاندارد سن شرکت کنندگان ۹/۳۲ با انحراف استاندارد ۱/۴ بود که ۶۸ نفر پسر (۶۰/۷۱ درصد) و ۴۴ نفر دختر (۳۹/۲۹ درصد) بودند.

با دیگران در دانشگاه و اطمینان به توانایی خود در مدیریت کار، خانواده و دانشگاه به ترتیب برابر با ۰/۹۵، ۰/۸۷، ۰/۸۸، ۰/۸۵ و ۰/۸۷ به دست آمد (۱۶). برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی از روش ضریب همبستگی پیرسون و با نرم افزار SPSS نسخه ۲۵ استفاده شد.

جدول ۱. وضعیت نرمال یا غیرنرمال بودن داده ها با استفاده از آزمون کلموگروف اسمیرنوف

متغیر	فراوانی	آماره آزمون	سطح معنی داری
خودکارآمدی	۱۱۲	۰/۸۵	۰/۰۷
زبان گفتاری	۱۱۲	۰/۷۷	۰/۱۱
گوش کردن	۱۱۲	۰/۸۶	۰/۵۳
سازمان دهی	۱۱۲	۰/۷۹	۰/۰۸
صحبت کردن	۱۱۲	۰/۸۳	۰/۶۶
معناشناسی	۱۱۲	۰/۸۸	۰/۰۷
نحو	۱۱۲	۰/۰۶	۰/۴۱

بودن داده ها می باشد و برای آزمون فرضیه های تحقیق از آزمون آماری پیرسون استفاده خواهد شد.

همانطور که در جدول شماره ۱ مشاهده می گردد سطح معنی داری تمامی متغیر از ۰/۰۵ بیشتر است و این نشان دهنده نرمال

جدول ۲. ضرایب همبستگی مهارت های زبانی و خودکارآمدی

متغیر	ضریب همبستگی	سطح معنی داری
زبان گفتاری	۰/۴۴۵	۰/۰۳
گوش کردن	۰/۳۷۸	۰/۰۴۱
سازمان دهی	۰/۴۸۸	۰/۰۰۱
صحبت کردن	۰/۲۹۹	۰/۰۴۹
معناشناسی	۰/۳۸۸	۰/۰۲۱
نحو	۰/۴۰۲	۰/۰۴

تحقیق نشان داد که بین مهارت های زبانی و باورهای خودکارآمدی رابطه وجود دارد.

روان شناسی زبان پردازش و بازنمودهایی از دانشی است که مبنای توانایی استفاده از زبان و چگونگی ارتباط آن با دیگر جنبه های شناخت انسان هستند (۱۷) روان شناسان زبان بر دانش زبان و فرآیندهای روان شناختی دخیل در استفاده روزمره تاکید دارند؛ همچنین روان شناسان زبان به نقش های اجتماعی دخیل در استفاده زبان و مکانیزم های ذهنی مربوطه علاقه مند هستند

با توجه به ماتریس همبستگی جدول ۳، مهارت های زبانی و تمامی خرده مقیاس ها با باورهای خودکارآمدی رابطه مثبت و معنی داری دارد.

بحث و نتیجه گیری

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش باورهای خودکارآمدی در فرایند یادگیری زبان با توجه به مهارت های زبانی می باشد. نتایج

بسیار مهم است که از نقش حمایتی آموزش بهره مند شوند. اگر قرار است آنها سود ببرند، شناسایی عوامل مؤثر بر رشد زبان و ایجاد یک رسانه حمایتی برای توسعه زبان نقش مهمی ایفا می‌کند. تحقیقات اهمیت جنسیت، خانواده، محرک‌های محیطی و سایر عوامل را در رشد زبانی کودکان نشان داده است (۲۵). از نظر اثرات زیست محیطی، داستان‌ها نقش تعیین کننده ای دارند. داستان‌ها با واژگان غنی، تکرار زبان، قافیه‌ها، استعاره‌ها و دیالوگ‌ها فرصت‌های زیادی را برای کودکان فراهم می‌کند تا زبان مقصد را بیاموزند. همه اینها به غنی سازی زبان کودکان کمک می‌کند (۲۶). اگر به کودکان با استفاده از یک مناسب آموزش داده شود داستان، آنها می‌توانند به راحتی در فعالیت‌ها شرکت کنند زیرا افکار خود را با خط داستان ترکیب می‌کنند و زبان را به طور طبیعی و به روشی متنی به دست می‌آورند (۲۷). کتاب داستان خوانی یکی از روش‌های مورد مطالعه برای افزایش یادگیری زبان در کودکان است. بسیاری از مطالعات تحقیقاتی نشان داده‌اند که کودکان می‌سازند دستاوردهای قابل توجهی در زمینه‌های مختلف توسعه از طریق تجربیات مشترک کتاب داستان. کودکانی که به طور منظم برای آنها داستان خوانده می‌شود، سواد و نتایج زبانی بهتری دارند (۲۸). علاوه بر این، مطالعات تجربی انجام شده است که نشان می‌دهد خواندن کتاب داستان والدین-کودک روشی مؤثر برای تقویت رشد زبانی کودکان است (۲۹). کودکان مهارت‌های زبانی و سوادآموزی را کسب می‌کنند، رشد واژگان را تجربه می‌کنند، دانش کار با کتاب‌ها و بسیاری از مهارت‌های دیگر را به دست می‌آورند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

(۱۸). بخش‌های مختلف مغز در راه اندازی فرایندهای زبان دخیل هستند (۱۹). نتایج تحقیق حاضر با نتایج یافته‌های آبن و همکاران (۲۰)، اِر و همکاران (۲۱)، زرین آبادی و همکاران (۲۲) همراستا می‌باشد. نتایج تحقیق آبن (۲۰) که به بررسی میزان دریافت بازخورد همسالان دانش‌آموزان پایه دهم را در رابطه با عوامل درون فردی (تحمل خطا، تحمل بازخورد، و خودکارآمدی نوشتاری) و عوامل بین فردی پرداخت نتایج نشان داد که (۱) تحمل خطا با تحمل بازخورد، (۲) مهارت‌های زبانی درک شده ارائه‌دهنده بازخورد به طور مثبت با پذیرش بازخورد همتا در مورد سبک نوشتن مرتبط است، و (۳) تحمل خطا، تحمل بازخورد و خود نوشتن. -اثربخشی با جذب بازخورد همتایان ارتباطی نداشت. این نتایج بر نقش محوری خطاها در پردازش بازخورد همتایان تاکید می‌کند و نشان می‌دهد که اهمیت عوامل بین فردی نباید هنگام پیش‌بینی یا توضیح دریافت بازخورد همتا نادیده گرفته شود. همچنین نتایج تحقیق اِر و همکاران (۲۱) نشان داد که رابطه مثبتی بین خودکارآمدی مادران و پدران در داستان خوانی مشاهده شد. بین خودکارآمدی داستان خوانی والدین و رشد زبانی فرزندانشان تفاوت معناداری وجود نداشت. دیکنسون (۲۳) تعامل شاگردان با والدین و معلمانشان، بازی با کودکان دیگر، صحبت کردن با آنها، کتاب خوانی توسط معلمان و والدین را عواملی اثرگذار در رشد مهارت‌های زبانی می‌داند. به نظر می‌رسد که ایجاد فرصت‌های زبان شفاهی برای کودکان ۷ ساله در خانه و مدرسه و تشویق در راستای صحبت کردن در سنین پایین تر و بعد از آن، باعث رشد اجتماعی و زبانی کودکان می‌شود.

با افزایش ظرفیت بیولوژیکی کودک، زبان او بسته به عوامل محیطی و سطح تحصیلات او بهبود می‌یابد. بین سه تا شش سالگی، ظرفیت زبان به سرعت گسترش می‌یابد، ساختار اصلی زبان مادری به دست می‌آید و کودک توانایی بیان خود را پیدا می‌کند (۲۱). رشد رضایت بخش زبان پیش‌بینی کننده خوبی برای توانایی بعدی برای خواندن و نوشتن خوب است (۲۴). به این دلایل، زمانی که کودکان در حال فراگیری زبان هستند،

References

1. Goldin-Meadow S, Levine SC, Hedges LV, Huttenlocher J, Raudenbush SW, Small SL. New evidence about language and cognitive development based on a longitudinal study: hypotheses for intervention. *American Psychologist*. 2014;69(6):588.
2. Bandura A, Freeman WH, Lightsey R. *Self-efficacy: The exercise of control*. Springer; 1999.
3. Wang C, Kim D-H, Bai R, Hu J. Psychometric properties of a self-efficacy scale for English language learners in China. *System*. 2014;44:24-33.
4. Wang C, Bong M, Ahn HS. Korean college students' self-regulated learning strategies and self-efficacy beliefs in learning English as a foreign language. *Asian EFL Journal*. 2013;15(3):81-112.
5. Wang C, Schwab G, Fenn P, Chang M. Self-efficacy and self-regulated learning strategies for English language learners: Comparison between Chinese and German college students. *Journal of Educational and Developmental Psychology*. 2013;3(1):173.
6. Schunk DH, Zimmerman BJ. Influencing children's self-efficacy and self-regulation of reading and writing through modeling. *Reading & writing quarterly*. 2007;23(1):7-25.
7. Pajares F. Self-efficacy beliefs in academic settings. *Review of educational research*. 1996;66(4):543-78.
8. Bandura A. Guide for constructing self-efficacy scales. *Self-efficacy beliefs of adolescents*. 2006;5(1):307-37.
9. Jalaluddin I, Yunus MM, Yamat H, Jusoff HK. A Case Study on Teacher's Assistance in Writing Classroom: A Look at the Effects on Rural Learners' Writing Self-efficacy. *International Journal of Learning*. 2010;17.(۹)
10. Woodrow L. College English writing affect: Self-efficacy and anxiety. *System*. 2011;39(4):510-22.
11. Hung LNQ. A social cognitive and cross cultural investigation of performance appraisal in Australian and Vietnamese universities. 2013.
12. Nguyễn TTH. Self-efficacy of native and non-native English speaker teachers= Hiệu lực bản thân của giáo viên tiếng Anh bản ngữ và không bản ngữ. MA Thesis Linguistics: 60 14 10: University of Languages and International Studies; 2011.
13. Phan NTT, Locke T. Sources of self-efficacy of Vietnamese EFL teachers: A qualitative study. *Teaching and Teacher Education*. 2015;52:73-82.
14. Borg M. Key concepts in ELT. Teachers' beliefs. *ELT journal*. 2001;55(2):186-8.
15. Hasanzadeh S, Minaei A. Adaptation and Standardization of the Test of TOLD-P: 3 for Farsi - Speaking Children of Tehran. *Journal of Exceptional Children*. 2002;1(2):119-34.
16. Zajacova A, Lynch SM, Espenshade TJ. Self-efficacy, stress, and academic success in college. *Research in higher education*. 2005;46:677-706.
17. Harley TA. *The psychology of language: From data to theory*: Psychology press; 2013.
18. Mercer N. The social brain, language, and goal-directed collective thinking: A social conception of cognition and its implications for understanding how we think, teach, and learn. *Educational Psychologist*. 2013;48(3):148-68.
19. Friederici AD. The brain basis of language processing: from structure to function. *Physiological reviews*. 2011;91(4):1357-92.
20. Aben JE, Timmermans AC, Dingyloudi F, Lara MM, Strijbos J-W. What influences students' peer-feedback uptake? Relations between error tolerance, feedback tolerance, writing self-efficacy, perceived language skills and peer-feedback processing. *Learning and Individual Differences*. 2022;97:102175.
21. Er S, Aral N, Bıçakçı MY. Identifying the Relationship between Children's Language Skills and Parent's Self-efficacy in Story Reading. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2013;93:1269-74.
22. Zarrinabadi N, Mohammadabadi AM, Abbasi Z. My language ability could have been better or worse: Examining how upward and downward counterfactual thinking predict self-efficacy and language performance. *Learning and Motivation*. 2023;82:101893.
23. Dickinson DK, Tabors PO. *Beginning literacy with language: Young children learning at home and school*: Paul H Brookes Publishing; 2001.
24. Kotaman H. ANA-BABALARIN HİKÂYE KİTABI OKUMAYA İLİŞKİN ÖZYETERLİLİK ÖLÇEĞİ. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*. 2009;7(4):767-80.

25. Jamieson DG. Language development in young children. Early childhood learning knowledge centre Dimuat turun daripada <http://www.ccl-cca.ca/pdfs/ECLKC/bulletin/ECLKCBulletinLanguage.pdf>. 2009.
26. Cameron L. Teaching languages to young learners: Cambridge university press; 2001.
27. Garvie E. Story as vehicle: Teaching English to young children: Multilingual Matters Limited; 1990.
28. Isbell R, Sobol J, Lindauer L, Lowrance A. The effects of storytelling and story reading on the oral language complexity and story comprehension of young children. Early childhood education journal. 2004;32:157-63.
29. Wing-Yin Chow B, McBride-Chang C. Promoting language and literacy development through parent-child reading in Hong Kong preschoolers. Early Education and Development. 2003;14(2):233-48.

*Original Article***The role of self-efficacy beliefs in the language learning process according to language skills: a language psychology approach**

Received: 31/03/2021 - Accepted: 09/05/2021

Yosef Hazrati^{1*}*¹ Assistant Professor, Department of Linguistics, Payam Noor University, Tehran, Iran. (Corresponding Author)*

Email: Hazratiyosef@gmail

Abstract**Introduction:** A new look at science, including a psychological look at the cognitive functions of the mind, including language, is one of the favorite researches of scientists. Therefore, the purpose of this research is the role of self-efficacy beliefs in the process of language learning with regard to language skills.**Methods:** The research method is descriptive-correlation. The statistical population of the research is the 8-11-year-old language learners of Safir Institute in Mashhad in 2019, of which 112 people were selected as a sample by simple random sampling. In order to collect data, the standard questionnaires of Newcomer and Hamill (1998) language development test and academic self-efficacy beliefs (ASEBQ) were used. To analyze the data, Pearson's statistical test was used and the software used was SPSS version 25.**Results:** The results showed that there is a positive and significant relationship between self-efficacy beliefs and components of language skills (spoken language, listening, organization, speaking, semantics and syntax) ($P \leq 0.001$).**Conclusion** It seems that the psychological variable of self-efficacy beliefs can affect the language skills of this age range. In this regard, in order to increase the external validity of the research, it is suggested to conduct more research.**Keywords:** Self-Efficacy Beliefs, Learning Process, Language Skills, Language Psychology